

te nemen, dat die grachten een behoorlijke ruimte omvatten.

Later horen we weer van dezelfde hoeve. Op 3 december 1356 geeft Hertog Willem van Beieren als graaf van Holland in leen aan „Janne van der Burch . . . 80 morgen lants luttel min of meer, diemen hiet troetsche velt ende ghelegen sijn in Riederwairt in de prochije van Catendrecht . . . ende hiervoor heeft hi ons quite geschouden alsulck goet als hi hebben soude ende Jan die Keijser plach te hebben binnen Sciedamme”.

Tevens stemt hertog Willem toe dat Jan van der Burch aan zijn vrouw Lisebet het kleinste gedeelte van dit land in lijftocht geeft. De omschrijving is dezelfde. Duidelijk blijkt, dat het een deel is van het goed, dat vroeger Jan die Keijser had. Jan van der Burch is overleden vóór 20 maart 1371. Op die datum krijgt zijn zoon, ook Jan geheten: „alsulck goet alse him van sinen vader anquam, dat is te verstaen tachtich morgen lants gelegen in Riederwairde, te houden alse sijn vader te houden plach . . .” (Leenkamer 50, fol. 124 v).

Veel voordeel kan het hem niet hebben opgeleverd, want 2 jaar later kwam de eerste overstroming van de Riederwaard. Niettemin behield Jan van der Burch zijn aanspraken op het land. Dit vernemen we uit een charter van „Sinte Pietersdach ad cathedram”, d.i. 22 februari 1380, waarbij Zweder van Gaesbeek, de heer van Putten, bepaalt dat hij bij het huwelijk van: „Jan van der Burch Janszoon van der Burch met Beatijsen onser bastairtdochter”, . . . o.a. overdraagt . . . „in Catendrecht tachtich marge lants mitten uitdijc”. Van deze goederen moet: „jonfrou Lijsbeth van der Burch, Jans moeder van der Burch alle hoir recht lijftocht ende brieve die si hier of heeft Jan heur soon over te geven . . .” (Leenkamer 78, fol. 45).

Maar in de loop der jaren wordt de toestand van de Riederwaard steeds zorgwekkender. Alle pogingen om de dijken van de waard te herstellen lopen op niets uit. Op 28 maart van het jaar 1393 verklaart Zweder van Gaesbeek dan ook: „dat die uterdijck geheten den oird in Catendrecht aen onse gecomen is overmits plaghe van vlooden, wairbi Riederwairt verlore is bleven ende wair wii aengezien hebben den grote schade, die den goeden lude die desen Oirt voirsz. plach te hebben gehad, bij die Riederwairt vervloeijet is, so hebben wij ghegeven . . .” (Leenkamer 78, fol. 135)

Deze „goede lieden” kregen elk een stuk van de dijk, maar Jan